

Forhandlingen genoptoges.

R. Andersen: Jeg har bedt om Ordet for kort at motivere min Stilling til det foreliggende Lovforslag, og jeg har saa meget mere følt Trang dertil, som jeg var den første, der fremdrog dette Spørgsmaal ved Finanslovens første Behandling. Jeg ved, at der her i Salen saavel som uden for almindelig bliver gjort gældende, at de, som ere Modstandere af Forslaget om Pryglestraf, ere Folk, som ville holde deres Haand over Bøllerne, Folk, som nære en vis Øllebrødsbarmhertighed, og som ønske at beskytte Bøllerne paa skikkelige Menneskers Bekostning. Dette er imidlertid en aldeles urigtig Opfattelse. Vi, som ere Modstandere af Pryglestraffens Indførelse, ønske ikke at beskytte Bøllerne, men naar vi — det gælder i alt Fald mig — ere imod Indførelsen af Pryglestraf, er det navnlig af to Grunde. For det første anse vi ikke Pryglestraffen for virksom. Jeg tror ikke, den fører til det, som skulde være Hensigten med den: at modvirke voldelige Overfald. For det andet anser jeg den for en raa og brutal Straffemaade, som jeg vilde oprøres ved at stemme for.

Naar man skal bedømme en saadan Strafs Virkemaade, maa man først undersøge, hvad det er for Individ, den vil komme til Anvendelse paa. Bøllerne — jeg holder mig til dem, som begaa Overfald paa sagesløs Person, og taler ikke om Voldtægtsforbryderne, som der i dette Forslag heller ikke er taget Hensyn til — ere i Reglen Folk, der drive omkring, tigge og drikke, indtil de til Stadighed gaa i en halv Rus, det er Folk, som ikke gide bestille noget. Tænker man sig nu, at et saadant Individ i en Rus forøver et Overfald, bliver straffet og som Tillægsstraf faar Prygl, saa er jeg klar over, at disse Prygl ingenlunde ville virke forbedrende paa ham, ja, de ville ikke en Gang, som det mest gøres gældende fra den anden Side, virke afskrækkende. Det vil tværtimod vise sig, at naar en saadan Mand kommer ud igen blandt Kammeraterne, efter at have faaet sine 27 Slag, vil han nærmest blive betragtet som en Helt i sin Omgang og blive hædret, fordi han har kunnet tage disse Prygl maaske uden at klage. Kammeraterne ville rimeligvis drikke hans Skaal med det samme, og naar han saa har drukket sig en Rus igen, vil han paa ny gøre sig skyldig i Overfald. I alle Tilfælde har denne Straf absolut ikke nogen opdragende Betydning, og jeg mener, at enhver Straf ogsaa bør ses fra den Side.

Man siger, at paa de Folk, som begaa den Slags Handlinger, hjælper ingen Opdragelse, de ere tabte for Samfundet. Maaske er det Tilfældet for de flestes Vedkommende, men saaledes er det ikke med dem alle. Jeg mener, at en Straf bør altid indeholde i alt Fald en Mulighed for at virke forbedrende, og det kan Prygl absolut ikke gøre. Prygl kan vække Trods og Harme, men kan ikke forbedre. Alledere da jeg første Gang fremdrog Spørgsmaalet, fremsatte jeg en Antydning af, hvilke Straffemidler jeg vilde anse for virksomme i saadanne Tilfælde. Jeg antydede den Gang, at jeg ansaa strengt Strafarbejde, helst paa længere Tid, for det virksomste, og min Betragtning i saa Henseende er nu, efter at jeg har deltaget i Udvalgsarbejdet i de Maaneder, der ere gaaede, ikke bleven svækket. Jeg mener fremdeles, at den første Betingelse for, at disse Mennesker kunne forbedres, er, at de blive dragne bort fra det Liv, de føre, i længere Tid, at det bliver paalagt dem at arbejde, hvad de jo i Forvejen nødig ville, og at Adgangen til Nydelse af Spiritus, som i Reglen er det, der i sidste Instans har bevirket Overfaldet, bliver berøvet dem.

I det foreliggende Lovforslag indeholdes der jo en hel Del Ændringer af Straffeloven. Jeg indrømmer, at en Del af disse Bestemmelser ere gode. Lovforslaget indeholder adskillige Bestemmelser, som jeg gerne vil give min Stemme, og hvis Gennemførelse jeg vil være glad over. Deriblandt skal jeg nævne, at den Pryglestraf, som vi allerede have for Børn og unge Mennesker, bliver indskrænket og til Dels bortfalder. Men jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, hvorledes de, som foreslaa dette og fremhæve det som et særligt Gode, med det samme kunne sige: Naar denne Aldersgrænse er overskreden, er Prygl en god Straf. Jeg tror derfor, at de fleste af Forslagsstillerne, naar de skulde sige deres Hjertens Mening, vilde indrømme, at hvis de kunde faa det, som er det væsentlige Indhold af Lovforslaget, uden § 2, der indeholder Bestemmelsen om Anvendelse af Pryglestraf, vilde de foretrække dette, og kunde dette altsaa ske, tror jeg, at Lovforslaget vilde blive enstemmig vedtaget her i Tinget og blive en Lov, som vi kunde staa os ved at komme ud i Landet med. Men det Gode, som opnaas ved de andre Paragraffer, skæmmes af § 2, og nødig vilde jeg have, at et saadant Lovforslag skulde blive vedtaget. Selv om jeg gerne